

tillade nogenformhelt Afhændelse af den Ruinen omgivende Plads, over hvilken der først da bør disponeres, naar en Gang i Eiden et bifaldsværdigt og udførligt Projekt har kunnet gjøre sig gjældende.

At Akademiet fra Kunstens Side maa bortviise et saadant rent merkantilistisk Projekt, som det af Groszerer Lorenzen indsendte, er det dernæst en Pligt at udtale ved tjenstligt at remittere de indsendte Tegninger og øvrige Bilag.

Det Kongelige Akademi for de skønne Kunster, den 11te Januar 1850.

Roch.	Ekersberg.	Lund.	Hetsch.	Wissen.
Marstrand.	Serichau.		Høyen.	Stein.

Thiele.

Bilag 2.

„Det ærede Finansministerium har i Skrivelse af 30te forrige Maaned begjært Akademiets yderligere Betænkning om, hvorvidt den saakaldte Marmorkirkes Konserveration maatte fra Kunstens Side være saa overveiende ønskelig, at der af den Grund kunde være Anledning til at foretrække en for Statskassen mindre fordelagtig Anvendelse af selve Pladsen, eller om det ikke vilde være fyldestgjørende, naar blot den egentlige Kirkebygning eller dens Hovedparti bevaredes, medens den øvrige Del af Pladsen blev indbragen til Afbenyttelse, forsaavidt der ikke maatte findes Anledning til at sælge hele Ruinen med Tilhørende til Nedrivelse.

Med Hensyn til det førstnævnte af disse Alternativer har Akademiet, foranlediget ved Ministeriets Skrivelse af 6te Mai 1851, yttret, at i Tilfælde af, at man nærmede sig en saadan Disposition, maatte man erklære sig for den under Nr. 3 a forelagte Plan til den ved Kirken liggende Grund's Afbenyttelse, og i Tilfælde af, at denne Plan skulde have Fremgang, har man kun gjort opmærksom paa, at de eventuelle Bygninger da maatte holdes indenfor de angivne Gadelinier, samt at Husenes Hvide tilnærmelsesvis holdtes lignende og ikke afbrødes paa en altfor paafaldende Maade.

Men, hvad Ruinens fremtidige Bevarelse angaar, er Akademiets Helhed aldeles enig med dets samtlige Arkitekter, som paa dets Anmodning ere sammentraadte til dette Spørgsmaals nærmeste Drøftelse og i en Erklæring, som Akademiet tillader sig at vedlægge i Afskrift, have udtalt, hvad der i denne Sag formentlig skyldes Hensyn til Kunsten, et Ønske, som Akademiet gjentagende udtaler i Haab om, at det fremdeles maatte have en beskyttende Indskyldelse paa den iøvrigt forladte Bygning.

Svorhøjs Akademiet, ikke undlader at remittere det indsendte Bilag.

Det Kongelige Akademi for de skønne Kunster, den 17de Februar 1852.

Serichau.	Ekersberg.	Lund.	Hetsch.
Roch.	Marstrand.	Høyen.	Stein.

Thiele.

„Akademiet har i Forsamlinger af 2den d. M. overdraget os Undertegnede, dets samtlige Arkitekter, foreløbigt at behandle det i Finansministeriets Skrivelse af 30te forrige Maaned stillede Spørgsmaal angaaende den saakaldte Marmorkirkes Værd fra Kunstens Side, og angaaende det Tilraadelige i at give Pladsen en anden Bestemmelse.

Øfter atter at have taget denne Sag under Overveielse, og saavel fra det rent artistiske Standpunkt som fra mere almindelige Sider at have underkastet disse Spørgsmaal en nærmere Drøftelse, ere vi komne til det Resultat, som vi herved fremlægge.

Akademiet har allerede i dets Svarskrivelse til Finansministeriet af 10de Januar 1850 udtalt, hvad der fra dets Side var at udtale med Hensyn til Bevarelsen af et Monu-